

Aslında yola üç gün önce çıkacaktık. Ancak son anda bir sorunla karşılaştık. Yola çıkmadan bir gün önce, aküleri şarj etmek için çalıştırdığımız jeneratör kendiliğinden durdu. Jeneratörü tekrar çalıştırdık. Farymann marka 7 beygirlik dizel motor bir süre çalıştıktan sonra devri düşmeye başladı ve gene stop etti. Her denemede aynı sonuçla karşılaştık.

Sorun yakıt sisteminde görünüyordu. Önce motora yeterli mazot gelmediğini veya bir yerden hava yaptığını düşündük. Harici mazot filtresini değiştirdik. Yakıt deposu seviyesinin altındaki mazot transfer pompasını söküp kontrol ettik. Yakıt solenoid valfini söküp taktık. Mazot hortumlarına baktık. Hava girişinin tıkanmış olabileceğini düşünerek, hava filtresini temizledik. Hararet ve yağ basıncı müşirlerini kontrol ettik. Ancak hiç biri fayda etmedi. Sökmediğimiz bir tek enjektör kalmıştı. Ama onu söksek de bir şey yapamazdık.

İkinci günün sonunda, tam pes edeceğimiz sırada, tesadüfen arızanın kaynağını bulduk. Sorun mazot transfer pompasına cereyan gönderen röleden kaynaklanıyormuş. Rölenin içindeki kabloların bağlantı uçları, motorun sarsıntısından ve teknenin yalpasından dolayı bazen gevşiyormuş. Pompa durunca motora mazot gelmediğinden, haliyle motor da duruyor. Ancak biz bu sorunu fark etmiyoruz. Çünkü motor stop edince sarsıntı bitiyor. Sarsıntı bittiği için de pompa yeniden çalışır duruma geliyor. Biz de pompanın normal çalıştığını düşünüyoruz.

Sökerken kırılır, elimizde kalır korkusuyla röleye fazla dokunmadık. Bu röle ve diğer elektrik bağlantıları motor üzerindeki bir konsola bağlı... Metal bir kızaktan oluşan bu konsol gövdeye krom vidalarla tutturulmuş. Motor çalışırken oluşan titreşim, olduğu gibi gövdeden metal kızığa akıyor. Motorun çalışmasını seyrederken aklıma bu titreşimi emecek bir düzenek yapmak geldi. Aynı arabalarda ve teknelerde motorun üzerine oturduğu lastik takozlar gibi bir şey...

Teknede bu işe uygun ne malzeme var, diye düşünürken aklıma mantarlar geldi. Şarap mantarlarını atmayıp biriktirmiştik. Mantarlarla birlikte aklıma sevgili arkadaşım Mehmet Özatasay da geldi. Adresini ve telefonlarını kaybettiğim için uzun zamandır haberleşemediğim Mehmet, ilk dünya seyahatimizden önce bir gün, "Uzun yol denizciliği, bir gazoz kapağını bile atmayıp, günü gelince bu kapağı kullanarak büyük bir deritten kurtulmaktır," gibisinden bir laf etmişti. Panama'ya yaklaşırken tutulduğumuz bir fırtınada bu lafın doğru olduğuna şahit olmuştuk. O zaman, atmayıp sakladığımız kamıştan yapılmış flütler neredeyse hayatımızı kurtarmıştı.

Şarap mantarlarını bıçakla kesip şekil vererek konsolun altına yerleştirdim. Motoru tekrar çalıştırdığımızda vibrasyonun önemli bir kısmının bu ilkel elastik yatak tarafından emildiğini gördük. Bu arada sevgili Teoman Arsay ve Marmaris'ten Şenol Tezcan SSB üzerinden yolladıkları mail'lerle önemli tavsiyelerde bulundular.

4 kva gücündeki Fischer Panda marka jeneratörümüzü bugüne kadar çok az kullanmıştık. Sekiz yılda sadece 400 saat çalıştırmışız. Ancak son zamanlarda aküler biraz çabuk boşalmaya başlar olmuş, biz de önümüzdeki uzun yolda jeneratörden daha çok faydalanmayı planlamıştık.

Uzaklar II yarın Güney Amerika'ya doğru yelken basacak. İlk hedefimiz Brezilya. Ancak

Brezilya'da nereye gideceğimize yoldaki hava durumuna göre karar vereceğiz. Güney yarıküredeki ticaret rüzgârlarıyla kaçınıcı paralelde karşılaşacağımız bu kararı vermemizdeki en önemli etken olacak. Sanırım önümüzde iki bin ile üç bin mil arasında bir yol uzanıyor. İkimiz de biraz heyecanlıyız.